

PROBLEMI KOZJANSKEGA NA REŠETU

Komisija za razvoj Kozjanskega pri Občinski konferenci SZDL Laško se je v minulem tednu sestala na svoji prvi seji in pod predsedstvom Mihe Prosenca razpravljala o okvirnem programu razvoja tega področja.

V okvir Kozjanskega na območju občine Laško spadajo naselja z območij Krajevnega urada Jurklošter in Krajevnega urada Breze. Obraznavano področje meri 7.309 ha zemljišč oz. okrog 30 % površine občine, na katerem živi 2.763 prebivalcev.

Zaradi nerazvitosti terena in nizkega narodnega dohodka so ljudje primorani iskati zaslužek drugje, zato ni čudno, če se je od leta 1953 dalje izselilo iz tega območja preko 650 prebivalcev.

Na obravnavanem območju je 720 kmetij, obdelava zemlje pa sloni večji del le na starejših ljudeh. Mladina odhaja v razvitejše dele občine in v sosedne občine, kjer ji je zagotovljen zaslužek in lepše življenje kot ga imajo njihovi starši na svojih kmetijah. Prav nič ni razveseljiv podatek, da je na tem območju trenutno 110 kmetij, ki nimajo nasled-

TONE KNEZ

nika in bodo te kmetije, če se stanje v doglednem času ne popravi, obsojene na propad.

Ker je kozjanski del občine nerazvit, je v tej zvezi na tem območju tudi najnižji dohodek, zato nerazvitost terena močno obremenjuje tudi občinski proračun, iz katerega gredo precejšnja sredstva za socialne podpore in priznavalnine socialno ogroženih kmetov — borcev.

Komisija za razvoj Kozjanskega je na osnovi prikazane problematike sprejela sklep, da je nemudoma treba pričeti uresničevati program za razvoj Kozjanskega, zato je prvenstveno usmeriti vsa prizadevanja, da se ta predel občine najprvo poveže z asfaltno cesto, ki bi bila speljana iz Rimskih Toplic preko Gračnice, Jurkloštra in Marofa do meje občine Šentjur.

Navedena investicija bi znašala po grobi oceni 1.5 milijarde S din. Povsem umevno, da bi bila gradnja te ceste mogoča le z izdatno pomočjo družbe, zato bi bila občina lahko soudeležena le z delom potrebnih sredstev oz. v tem primeru do 40 % predvidenega zneska, kar bi pred-

stavljalo ca. 600 milijonov S din.

Glede na skopo odmerjena sredstva, s katerimi razpolaga proračun občine, teh sredstev ne bo mogoče vključiti med redne izdatke proračuna, ampak jih bo poiskati drugje.

V tej akciji naj bi iz solidarnosti do nerazvitega področja občine sodelovali vsi občani. Komisija predlaga, da Skupščina občine Laško razpiše v ta namen referendum, preko katerega bi se občani izjavili, če so pripravljeni pomagati pri izgradnji zaostalega območja občine. V tem primeru naj bi se uvedel 1 % samoprispevek od osebnega dohodka zaposlenih in 1 % samoprispevek kmetijskih proizvajalcev na osnovo, od katere se odmerja prispevek od kmetijstva. Samoprispevek bi zavezanci plačevali skozi 5 let.

Vzporedno z izgradnjo omenjene ceste naj bi bilo usmerjeno prizadevanje tudi na ureditev preskrbe, ker se čujejo govornice, da namerava trgovsko podjetje »MERX« ukiniti v Jurkloštru še tisto trgovino, ki je v tem kraju. Zato bi bilo več kot potrebno, da se v Jurkloštru v najkrajšem času zgradi nov trgovski lokal z bifejem, pri tem pa ne bi smeli zapostaviti vprašanja stanovanja za uslužbence trgovine, ki je trenutno zelo pereč problem.

Tudi razvoju turizma bi zlasti v Jurkloštru morali dati večji poudarek, saj so v tem kraju prav idealni pogoji. Zato bi bilo priporočljivo, da se v tem kraju ustanovi turistično društvo, ki naj bi v bodoče poleg družbeno-političnih organizacij, krajevne skupnosti in Skupščine občine Laško, soodločalo o nadaljnjem razvoju Kozjanskega.

Med najaktualnejše probleme sodi trenutno tudi zaposlovanje mladine, ki ne najde zaposlitve v svojem kraju. Ta problem se v okviru danih možnosti že uspešno rešuje skozi vsa ta leta s tem, da se mladina s tega območja vključuje v delovno razmerje v Tovarni lesne galanterije v Rimskih Toplicah, z razširitvijo tovarne pa se bo ta problem lahko še uspešneje reševal.

H. Dovečar

HRASTNIK KOZJANSKEMU

Večkrat slišimo tožbe, da ni med našim ljudstvom humanosti, da ni poslušna za tuje tegobe in gorje.

Da so tisti, ki tako tarnajo, hudo črnogledi, nam je pokazala akcija za pomoč »Kozjanskemu«. Ta akcija je dokazala, da manjkajo le pobudniki in naš človek je pripravljen defiti svoj košček kruha s tistim, ki je njegov košček kruha manjši.

Vsem, ki v akciji za pomoč Kozjanskemu sodelujejo, je znano, da je bilo doslej že mnogo organizacij in posameznikov, ki so rade volje in po svojih zmogljivostih pomagali. Verjetno pa ni znano vsem, da je v pomoč Kozjanskemu priskočil tudi sindikat Rudnika Hrastnik.

Po svojih predstavnikih je ta sindikalna organizacija položila na blagajni občine Laško 1.500,00 dinarjev z željo, da se denar razdeli med pet socialno ogroženih družin oziroma posameznikom v našem kozjanskem predelu. Vsakdo od teh naj bi prejel po 300,00 dinarjev.

Poklonjeni prispevek so zbrale predvsem žene-članice te sindikalne organizacije. Rudnik Hrastnik zaposluje le majhno število žena in je torej zbrana vsota sorazmerno visoka. Za njihovo plemenito gesto, ki ponovno dokazuje, koliko človekoljubja je v naših ljudeh, vse priznanje in iskrena zahvala.

H. Dovečar

KAJ ŽELIJO KMETIJE V OKVIRU BODOČEGA RAZVOJA KMETIJSTVA

Vedno težji ekonomsko socialni položaj pretežnega števila zasebnih slovenskih kmetovalcev je končno sprožil širšo družbenopolitično akcijo za izboljšanje njihovega položaja.

Centralni komite ZK Slovenije se je lotil tega vprašanja načrtno in kompleksno z namenom, da bi ustvarili pogoje za boljši razvoj zasebnega kmetijstva. V okviru te akcije je CK ZKS nastopil s predlogom programa razvoja zasebnega kmetijstva v Sloveniji. V zvezi s tem predlogom so bile organizirane razprave z zasebnimi kmetovalci po vsej Sloveniji in tudi na območju občine Laško.

Da bi dobili neposredno in odkritosrčno mnenje kmetovalcev, je bila razprava omogočena predvsem tem. Razprava je bila vodena organizirano po vnaprej določenih aktualnih vprašanih kmetijske dejavnosti.

Kakšna so bila mnenja in predlogi kmetovalcev, je zbrano v pričujočem sestavku.

Po mnenju kmetovalcev so tržne razmere za kmetijske proizvode zelo neugodne. Obsodili so predvsem slabo dolgoročno programiranje kmetijske proizvodnje, hitre neutemeljene spremembe tržnih razmer ter spekulativno politiko trgovine. Mnenja so tudi, da intervencijski uvozi kmetijskih pridelkov niso vedno utemeljeni, zlasti kar se tiče vina in sadja. Kmetovalcem, zlasti na področju živinoreje, ni zagotovljena nikarkršna tržna varnost ter so vedno izpostavljeni riziku velikih izgub.

Kmetovalci so mnenja, da bi za ekonomski dvig zasebnega kmetijstva družba morala zagotoviti dolgoročno programiranje potreb kmetijske proizvodnje,

JOŽE KOS

preprečiti spekulativne in dobičkarke uvoze kmetijskih proizvodov in zagotoviti kmetijskim proizvodom zagarantirane odkupne cene.

Z današnje vlogo kmetijske zadruge kmetovalci niso zadovoljni. Po njihovem mnenju kmetijske zadruge premalo vlagajo za razvoj kmetijstva. Kmetijska zadruga ni organizacija, v kateri bi se kmetovalci lahko združevali in uveljavljali svoje gospodarske interese, ker je riziko vedno na strani zasebnega kmetovalca. Tudi kooperativni odnosi s kmetijsko zadrugo so navadno taki, da ves riziko pride predvsem na zasebnega kmetovalca. Usluge kmetijske zadruge so predrage, velikokrat tudi nepravčasne. Kmetovalci želijo tako kmetijsko združeno organizacijo, katera bo ščitila njihove interese ter svojo dejavnost usmerila predvsem v modernizacijo in razvoj kmetijstva.

Glede sedanjega zemljiškega maksimuma kmetovalci nimajo posebnih pripomb. Menijo, da določeni maksimum za nižinske predele ustreza. Zelo kritično pa gledajo kmetovalci na neobdelana zemljišča, tako v družbeni lastnini, kot v zasebni lastnini. Družba naj bi povežala ustrezne ukrepe in zagotovila obdelavo vseh kmetijskih obdelovalnih površin. Neobdelana zemljišča naj bi se pod ugodnimi pogoji dajala v dolgoročni najem tistim kmetovalcem, ki so zemljo pripravljali obdelovati.

Kmetovalci menijo, da modernizacije zasebnega kmetijstva ne bo brez primerne mehanizacije, zlasti sedaj v času pomanjkanja kmetijske delovne sile. Nerazumljiva je carinska politika do uvoza lahke kmetijske mehanizacije, kakor tudi domače proizvodne politike kmetijskih strojev. Ob sedanjem ekonomskem stanju si zasebni kmet ne more privoščiti predragih kmetijskih strojev, brez katerih svoje proizvodnje ne more povečati in poceniti. Kmetovalci želijo, da se pri uvozu kmetijske mehanizacije uvede za kmetijce stimulaturna carina, zniža prometni davek na kmetijske stroje in zagotovi družbeni regres za modernizacijo kmetijstva.

Po mnenju kmetovalcev je ekonomska politika gozdnih gospodarstev do gospodarjenja z gozdovi v zasebni lasti ne-

sprejemljiva. Gozdna gospodarstva so spravila zasebne lastnike gozdov v popolno ekonomsko odvisnost. Zasebni lastniki so izkoriščani in v kreiranju samoupravne politike tudi nemočni. Kadri (gozdarji) gozdnih gospodarskih organizacij so svojevoljni, včasih brutalni, neekspeditivni in premalo učinkoviti ter zaradi tega preštevili.

Zasebni kmetovalci se strinjajo, da je nad gozdovi potreben družbeni nadzor. Menijo pa, da bi v odnosih z gospodarjenjem z zasebnimi gozdovi morali imeti več svojih samoupravnih možnosti in sorazmerno pošteno soudeležbo v dohodu od zasebnih gozdov. Gozdne gospodarske organizacije bi morale biti bolj učinkovite pri gospodarjenju z gozdovi in bi morale zmanjšati režijske stroške.

Zdravstveno zavarovanje in starostno zavarovanje kmetovalcev je nujen ukrep za razvoj kmetijstva. Kmetovalci (zlasti (Nadaljevanje na 4. strani)

USMERJANJE PROIZVODNJE NA KMETIJAH

Že večkrat smo na tem mestu pisali v eni ali drugačni obliki o problemih kmetij in proizvodnje na njih ter o usmerjanju kmetij v specializirano blagovno proizvodnjo.

KAJ PRIČAKUJEMO OD SPECIALIZIRANE KMETIJE

Povsod v svetu čedalje bolj primanjkuje delovne sile na kmetijah. Tako je tudi pri nas in je tudi prav. To so pravzaprav osnovni pogoji, ki kmetijo prisilijo, da začne razmišljati in da ljudje, ki živijo na kmetiji, nekaj ukrenejo.

Dokler je na kmetiji dovolj ljudi, ni problem delovna sila, ni problem mehanizacija. Problem je le denar, ker kmetija ne da dovolj, da ljudje ne bi le životalili. V takih pogojih je nujno, da kmetija životali in nazačuje.

Ko se zmanjša število članov družine, takrat zmanjka tudi delavcev in takrat nastopi sila, ki žene preostale, da si olajšajo delo. Takšno olajšanje je možno le na ta način, da se kmetija opremi s stroji.

Nemogoče je nabaviti stroje za vrsto kultur, ki jih goji večina kmetij, torej izhaja možnost iz tega, da se kmetija specializira v eno smer in da to specializirano proizvodnjo mehanizira.

V ČEM JE KORIST SPECIALIZIRANE PROIZVODNJE?

Kot že rečeno, je specializirano proizvodnjo lažje mehanizirati, ker je potrebna le ena vrsta strojev. Zaradi manjšega števila različnih kultur je na kmetiji manj vrst dela. Dela so enostavnejša in se ljudje tudi navadijo, da dela opravljajo znatno hitreje.

Ni nepomembno tudi to, da je za eno kulturo lažje obvladati tehnologijo, kot za vrsto različnih rastlin. V spe-

cializirani proizvodnji ostane za prodajo le eden glavni proizvod npr.: mleko in še soprodukt — meso.

Zaradi tega je uspeh kmetije odvisen od tega, kako bo proizvodnja uspela; takšni bodo in takšno bo tudi življenje ljudi na kmetiji. Ljudje so zato življenjsko zainteresirani za uspeh in to je tudi osnovno zagotovilo za dejanski uspeh.

Pridelki in s tem tudi dohodki se v specializirani proizvodnji lahko v kratkem času podvojijo in celo potrojijo.

KAKO JE PRI NAS?

Kot je že večkrat bilo zapisano, so pri nas pogoji za specializirano živinorejsko proizvodnjo. Mogoče tu in tam tudi za sadjarsko.

V lanskem in letošnjem letu že uvajamo na nekaterih kmetijah pašno-košni sistem gospodarjenja. Uspehi so odvisni od zavzetosti ljudi in nekaj imamo že prav dobrih rezultatov.

Za prihodnje leto imamo zopet nove prijave. Tako računamo, da bo okrog dvajset kmetij prešlo na specializirano živinorejsko pašno-košno gospodarstvo.

Na vseh kmetijah so potrebne tudi večje investicije. Kredite je možno dobiti v kmetijski zadrugi in Kreditni banki — podružnici za kmetijstvo Celje. Obresti so nizke, ostali pogoji pa ne preveč ugodni.

Če bodo na razpolago že tolikokrat obljubljena usmerjena sredstva za razvoj kmetij na kozjanskem področju, potem bodo kreditni pogoji zelo ugodni in bo možno mnogo več kmetij kreditirati.

Začeli smo in to je glavno. V bodoče moramo to delo nadaljevati in ga širiti na vse področje.

Novak inž. Jože

NAŠI GASILCI NA OBISKU V ZRN

Za letošnjo proslavo 100-letnice Gasilskega društva Laško so bili pri laških gasilcih nekaj dni kot gostje tudi predstavniki gasilcev Pliezhausna iz Zvezne republike Nemčije. Z njimi je prišel na obisk tudi župan občine Pliezhausen g. Otwin Brucker. Ob tej priliki je za konec njihovega obiska v Laškem predstavnik pliezhausenskih gasilcev z županom mesta Pliezhausen sprejel še predsednik Skupščine občine Laško tov. Miha Prosen. Potem, ko so v razgovorih z obeh strani poudarili in ugotovili potrebo za razvijanje nadaljnjih prijateljskih odnosov ter medsebojno izmenjavo izkušenj na področju gasilstva, je župan občine Pliezhausen povabil laške gasilce na proslavo njihove 100-letnice gasilcev, ki bo združena s proslavo 12. gasilskega dneva celotnega okrožja Tübingen.

Glavna proslava je bila v nedeljo 12. julija v Pliezhausnu, na katero je prišlo več kot tisoč gasilcev (iz 53 gasilskih društev) s celotnega tübingskega okrožja ter gostje iz Francije, Švice in Južne Tirolske. Njim so se letos pridružili še laški gasilci.

V dneh od 10. do 12. julija so predstavniki laških gasilcev, ki jih je vodil predsednik Občinske gasilske zveze Laško tov. Cestnik Rudi skupno s predsednikom občinske skupščine Miho Prosenom, obiskali Pliezhausen, in se udeležili te velike proslave. Že sam sprejem je bil nadvse prisrčen. Predstavniki laških gasilcev so bili v gosteh pri pliezhausenskih gasilcih 3 dni in se ob tej priliki seznanili z organizacijo tamošnjih gasilskih enot, njihovo opremljenostjo in usposobljenostjo za intervencijo pri požarih in drugih elementarnih nesrečah, ko je treba nesebično pomagati in reševati ljudi in njihovo imetje.

Kot častni gostje so se laški gasilci udeležili tudi glavne proslave, na kateri je župan občine Pliezhausen g. Otwin Brucker še posebej

prisrčno pozdravil svoje goste iz Jugoslavije, jim na tem slavlju izrekel toplo dobrodošlico in ponovno izrazil željo za medsebojno vsestransko sodelovanje med občino Laško in občino Pliezhausen, kar so vsi udeleženci na tej proslavi sprejeli z živahnim odobravanjem.

Tudi gasilski poveljnik okrožja Tübingen g. Wilhelm Landberger je pozdravil in zaželel vsem navzočim

gasilske zveze Laško tov. Cestnika Rudija za častnega člana Okrožne gasilske zveze Tübingen in mu izročil priznanje.

Za prisrčen sprejem se je nato v imenu laških gasilcev in občine Laško zahvalil predsednik občinske skupščine Miha Prosen, ki je poudaril, da bi za nadaljnje razvijanje medsebojnih odnosov med obema občinama želel, če bi ta dva obiska

PREDSEDNIK SKUPŠČINE OBČINE LAŠKO MIHA PROSEN Z NAŠIMI GASILCI NA OBISKU V PLIEZHAUSNU (ZRN), KO S TAMOŠNJIM ŽUPANOM OTWINOM BRUCKERJEM IZMENJUJETA DARILA

in gostom dobrodošlico. Poudaril je, da z naglo razvijajočo se tehniko tudi na področju gasilskega udejstvovanja ni več potrebno toliko osebja kot nekdanj, zato pa ta zahteva od njih več tehničnega znanja. Ko je pozdravil goste iz Jugoslavije, pa je dejal, da gasilsko udejstvovanje ne pozna nobenih meja, ker je izmenjava izkušenj in tehničnega napredka povsod potrebna, zato še posebej pozdravlja pripravljenost laških gasilcev pri navezovanju teh stikov, ker meni, da je neposreden pogovor in stik človeka s človekom še vedno najboljša pot pri uresničevanju teh teženj. Od jugoslovanskih gostov je nato imenoval predsednika Občinske

postala most za še tesnejše vsestransko sodelovanje tudi na drugih področjih zlasti pa na kulturnem področju, saj so danes bolj kot kdajkoli potrebni predvsem le dobri človeški odnosi preko vseh meja. Višek navdušenja in odobravanja na ta izvajanja pa je zavladalo med navzočimi potem, ko sta župan občine Pliezhausen in predsednik občinske skupščine Laško med seboj izmenjala spominska darila.

Prav v teh dneh je župan občine Pliezhausen g. Otwin Brucker bil na obisku v Laškem in se ob tej priložnosti že dogovarjal o konkretnih kulturnih stikih in sodelovanju, ko naj bi že letošnjo jesen predvidoma konec oktobra moški pevski zbor iz Laškega nastopil v Pliezhausnu in v Tübingenu. Gostovanje bo vključeno v program, ko mesto Pliezhausen zaključuje akcijo za olepšanje mesta in ta dogodek proslavi s številnimi kulturnimi prireditvami.

V zameno za ta kulturni nastop moškega pevskega zbora iz Laškega v Pliezhausnu in Tübingenu naj bi prihodnje leto — za občinski praznik 2. julija 1971 — njihova godba na pihala obiskala občino Laško in sodelovala s svojimi nastopi na prireditvah, ko bo godba na pihala iz Laškega proslavila 100-letnico svojega obstoja. T.

Prijeten izlet članov ZB

Tudi letos — 3. septembra — je Združenje borcev NOV Rimske Toplice priredilo izlet za svoje člane in njihove svojce. K skupnim stroškom je vsak udeleženec prispeval za stroške potovanja po din 40,00. Iz Rimskih Toplic so krenili proti Celju, Soštanju, Zavodnjam tja do Črne na Koroškem, in si ogledali kraje, ki leže v tem območju kot so: Žerjav, Mežica, Prevalje, Ravne in Dravograd. V vseh teh krajih in nji-

hovi okolici so bili ob koncu prve in druge svetovne vojne ogorčeni boji z umikajočim se sovražnikom.

Iz Dravograda so krenili po severni magistrali Pohorja z Dravo v korak in si ogledali tudi nove mogočne vodne elektrarne, ki jih je zgradil naš človek v svojem svobodnem ustvarjanju. Po krajšem postanku v Mariboru so se ustavili še blizu Slivnice na krajši oddih in se zadovoljni, polni bogatih vtisov proti večeru vrnili v Rimske Toplice.

Laško je praznovalo

Prve dni julija je Laško proslavilo občinski praznik združen s proslavo 100-letnice obstoja Gasilskega društva Laško. Škoda le, ker je bil zaradi slabega vremena program nekoliko okrnjen.

Tri tedne kasneje je Laško ob tradicionalnem prazniku piva in cvetja spet bilo priča številnih prireditiv, ki jih je organiziralo Turistično društvo Laško pod pokroviteljstvom Pivovarne Laško.

Poleg ognjemeta, ki je bil zvečer pred glavnim sklepnim delom prireditev, sta bili letos v ospredju predvsem dve prireditvi: nastop temperamentnih Francozinj, ki so v soboto s svojim nastopom navdušile gledalce in vesela kmečka ohcet z obredi, ko so svatje prišli po nevesto, šranganje, barantanje ob šrangji, odkup nevest in svečani del, ko sta oba poročena para v poročni dvorani rekla svoj »da«.

Na letošnji — sedmi kmečki ohceti — sta se poročila dva para: Ljubljancan Ante Pristovnik in Jožica Šoter iz Laškega ter Stanka Kolšek iz Marijogradca in Henrik Frece z Ogeč pri Rimskih Toplicah.

Na splošno lahko rečemo, da je prireditev uspela in da so Marijogradčani to pot s tov. Tonetom Knezom kot starešino na kmečki ohceti dali tej prireditvi še večjo privlačnost, kot je to bilo doslej. -ar

NOVOPOROČENCA ANTON PRISTOVNIK IN JOŽICA ŠOTER NA KMEČKI OHCETI

KAJ ŽELIJO KMETJE ZA RAZVOJ KMETIJSTVA

(Nadaljevanje z 2. strani)

ostareli) v nobenem primeru ne morejo z lastnimi sredstvi zagotoviti prispevka za zdravstveno in starostno zavarovanje. V prehodnem obdobju, dokler se zasebni kmetovalci ne bi dovolj gospodarsko okrepili, bi družba morala v ta namen soprispevati. Neodložljivo je treba rešiti vprašanje ostarelih onemoglih kmetov, ki niso preskrbljeni.

Možnosti izobraževanja kmečke mladine so slabe. V osnovnih šolah je popolnoma zanemarjen pouk iz kmetijstva. Poleg tega še vedno veliko število kmečkih otrok obiskuje nižje organizirane osnovne šole, kjer ne dobijo ustrezne izobrazbe za uspešno šolanje na srednjih šolah.

V prvi vrsti bi bilo treba zagotoviti pouk iz kmetijstva v osnovnih šolah in omogočiti vsem učencem osnovnih šol enako kvaliteto pouka. Nadarjenim kmečkim otrokom bi morala družba pomagati s pravilno štipendijsko politiko šolanja na srednjih šolah in fakultetah.

Glede specializacije v kmetijstvu, je prevladovalo mnenje, da je predvsem živinoreja za naše razmere ugodno področje za specializacijo. Pri tem vprašanju so se kmetovalci sklicevali na neurejene planske tržne razmere, ki kmetu grozijo z ekonomskim polomom, če bi proizvodnjo specializiral. Zaradi tega rajši ostane pri razdrobljeni proizvodnji, ker si na ta način oskrbi najnujnejše za življenje.

NADALJNJE POLITIČNE AKCIJE NA TEM PODROČJU

Krajevne organizacije SZDL bodo v mesecu novembru in decembru organizirale javno razpravo z zasebnimi kmetovalci — proizvajalci v vseh naseljih. Namen razprave bo politična aktivizacija kmetovalcev v akciji za izboljšanje ekonomsko-socialnega položaja zasebnih kmetov, ter zbuditi mnenje in predloge kmetovalcev. O predlogih in stališčih, sprejetih na javnih razpravah, bo potem razpravljala občinska konferenca SZDL ter ustrezno politično ukrepala za pospešitev te akcije.

Upokojenci iz Rimskih Toplic razvili svoj prapor

Društvo upokojencev v Rimskih Toplicah je 2. avgusta 1970 razvilo svoj prapor. Dolgoletna želja članstva je bila uresničena šele sedaj, ker vse do letos ni bilo potrebnih sredstev za te namene. S prispevki svojih članov in drugih društvu naklonjenih posameznikov so člani upravnega odbora letos vendar nabrali vsoto, ki je bila za to potrebna. Tudi druga društva — domača in tuja — so se odzvala naši prošnji.

Društvo je bilo ustanovljeno leta 1948 na pobudo takratnih članov, sedaj že umrlih tovarišev: Ljubeja, Čanžeka in Ogrinca. Danes ima društvo 223 članov. Razen tega obstoja pri Republiškem odboru v Ljubljani »VZAJEMNA POMOČ«, kjer je včlanjenih 87 naših članov. Iz tega sklada prejmejo svojci umrlega člana ob njegovi smrti po 420 dinarjev pomoči.

Vsako leto enkrat društvo organizira izlet, katerega se člani radi udeležijo. Razen tega upravni odbor društva že sredi poletja preskrbi članom potreben premog po zmernih cenah in jim ga tudi dostavi na dom.

Upravni odbor društva se vsem darovalcem, ki so kakorkoli podprli akcijo, da je društvo dobilo svoj prapor, tem potem še enkrat najlepše zahvaljuje. Rettinger Bogomir

UPRAVNI ODBOR DRUŠTVA UPOKOJENCEV V RIMSKIH TOPLICAH OB RAZVITJU PRAPORA

JANEZ KRSTNIK VALVASOR IN LAŠKI ŠPITAL (6)

IZ PREJSNJE STEVILKE:

ČE PA STA SE ZDRAVNIK ZARADI PREGLEDA IN DUHOVNIK ZARADI SPOVEDI MORALA POGOVARJATI Z BOLNIKOM, SO VMES DRŽALI GOREČO BAKLJO, DA SO SE TUDI TAKO LAHKO POGOVARJALI SKOZI OGENJ; MED TEM SO PO SOBI ŠKROPILI S KISOM. OSEBE, KI SO IMELE OPRAVKA S KUŽNIMI BOLNIKI, SO NOSILE POSEBNO OBLEKO, KI NAJ BI JIH VAROVALA PRED OKUŽBO.

Oblečeni so bili v zelo dolgo haljo iz povoščenega platna ali sukna, na rokah so imeli prav take rokavice, preko obraza pa posebno masko z očali, ki je imela nekak kljun, v katerem so bile razne dišave (limona, melisa, meta, pelin), ki naj bi blažile

ZDRAVNIK V ZAŠČITNI OBLEKI PROTI KUGI

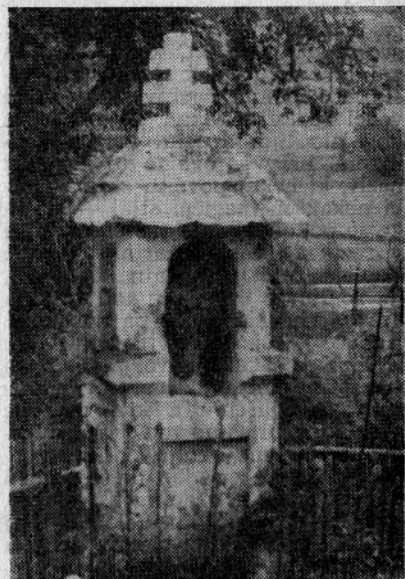
neznosen smrad, ki so ga širili bolniki in mrliči. Tako so bili oblečeni zdravniki, ranocelniki, duhovniki in njihovi pomočniki ter pogrebci in grobarji. Zdravniki in ranocelniki so nosili v rokah palico, s katero so oti-

pavali bolnike. Umrlih za kugo niso pokopavali na pokopališču, ampak v posebnih kužnih jamah. Oblast je ob epidemiji prepovedala gibanje iz kraja v kraj. Kolikor je bilo možno trgovanje, so prodajali in kupovali na ta način, da so prodajalci podajali kupcem na dolgih palicah robo, ki so jo poprej razkužili nad brinjevim plamenom ali kisovo soparo, kupci pa so denar metali v posodo s kisom. Ko je epidemija ponehala, so prebivalci ponavadi postavili v spomin posebno kamnito znamenje (»kužno znamenje«).

Epidemija kuge, ki je v letih 1646/1647 razsajala v Celju in Savinjski dolini, je v Laškem okolišju zajela ves desni breg Savinje. Zapisi iz tistega časa navajajo imena okuženih naselij: Ladna raven, Slivno, Volavec (v rečiški dolini), Kuretno, Udmat, Trnovo, Ogeče, Senožete, Brezno, Belovo, Klenovo, Sedraž, Govce, Marano, Dol, Brnca, Brdce, Klek, Gabersko, Svinje, Rovte, Studenci, Trbovlje. Kako je prišla kuga v bolj oddaljene Trbovlje, poroča tamkajšnji vikar Peter Tomažin v pismu škofu dne 4. VII. 1647. Trboveljski občan Janez Rotar je bil po opravih v Šmarjeti in kljub opozorilu stopil v okuženo hišo in tam prenočil. Norčeval se je iz prepovedi in opozoril ter rekel, da njemu ne more ničesar škoditi in da se ga bolezen ne prime. Naslednjega dne se je že bolan vrnil domov in po 3 dneh umrl; tako je zanesel kugo v Trbovlje. Vikar v pismu pristavlja, da je prepovedal pokopavanje umrlih na pokopališču, vendar so si njegovi verniki z orožjem izsilili dostop na pokopališče in tam pokopali umrlega za kugo; vikarju so celo zagrozili, da mu bodo umrle pokopavali na njegovem vrtu, če jim bo prepovedal pokopavanje na pokopališču. Iz bližine Laškega nimamo takih podrobnih poročil, za beleženo pa je število umrlih. V obeh letih je v vseh omenjenih naseljih od Laškega do Trbovelj umrlo 706 oseb. Škodo zaradi kuge so cenili na 1491 goldinarjev, ker je zaradi tako visoke umrljivosti primanjkovalo delovne sile in je ostalo žito na poljih nepožeto. Ocenili so izgubo 213 škafov pšenice, 100 škafov rži in 591 škafov ovsu.

Poročila iz tistih let ne navajajo, da bi bila kuga zajela tudi trg Laško. Po tedanjih predpisih je oblast gotovo zaprla vse dohode v Laško in s tem obvarovala tržane pred okužbo. To nam pripoveduje tudi neka pripovedka, ki se verjetno nanaša na to epidemijo. Zgodovinar Ignacij

Orožen je pred 100 leti zapisal to pripovedko, ki se je ohranila med ljudstvom, da so ob neki epidemiji kuge v Laški okolici s kordonom zaprli dohode v Laško. Eden izmed laških duhovnikov se je pred zaporo umaknil na Šmihel in iz tamkajšnje cerkve skrbel za dušno pastirstvo

KUŽNO ZNAMENJE PRI SOLI V ŠMARJETI PRI RIMSKIH TOPLICAH

prebivalstva, ki je bilo zaradi kuge odrezano od sveta. Ljudje so mu bili za to zelo hvaležni, saj se je toliko žrtvoval zanje, da je bil pripravljen žrtvovati tudi svoje zdravje in življenje. Ko je kuga ponehala in je bila zapora odpravljena, so ga ljudje v slovesni procesiji pospremili nazaj v Laško. Ignacij Orožen sicer pristavlja, da se ta pripovedka nanaša na kugo v Tremarjah, vendar bo najbolj verjetno, da se nanaša na kugo v letih 1646/1647, saj so med okuženimi kraji že navedena tudi naselja na pobočju Maliča, torej v bližini Tremarja; cerkev sv. Mihaela je ob tej epidemiji že stala (začeli so jo zidati 1637, posvečena je bila verjetno 1642). V Šmarjeti stoji nasproti šole kužno znamenje, katerega nastanek postavljajo umetnostni zgodovinarji v 16. ali 17. stoletje (le kip sv. Marjete je iz 18. stol.), torej je verjetno spomin na to kugo, saj je Šmarjeta posebej omenjena kot okužen kraj.

(NADALJEVANJE PRIHODNJIČ)

naše delo 5

RIMSKÉ TOPLICE VČERAJ, DANES

MIHA OGOREVC, dipl. inž.

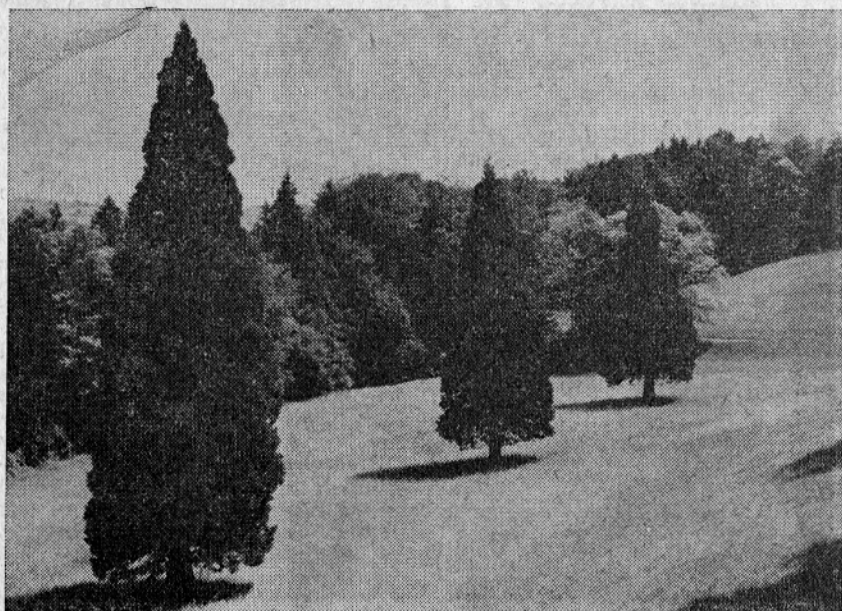
Povsod na svetu so kraji, ki so nam všeč zaradi svoje zgodovinske preteklosti, ali zaradi negovanih vrtov in nasadov, ali pa zaradi naravnih lepot, ki takšne kraje obdajajo. Rimske Toplice so, kakor le redko kakšen kraj na svetu, obdarjene z vsem tem, celo krajevni naziv je privlačen, da bolj biti ne more. Kdo ni slišal o Rimljanih in komu ne bi že zaradi tega Rimske Toplice zazvenele kot nekaj starodavnega, zanimivega in pomembnega? Spominjam se svojih otroških let, kako hitro in trdno se mi je ta krajevni naziv zasedel v spomin, čeprav takrat ne bi vedel razložiti zakaj. To pa se je dogajalo tudi drugim mojim vrstnikom. Prav gotovo je to krajevni naziv, ki nekaj pove in skriva v sebi nekakšen magični sijaj — skratka je poduhovljenje vse slave, ki je v različnih časih ožarjala Rimske Toplice. Ta čarobna tajna dá slutiti, da so ljudje črpali od tod zdravja vse od rimskih časov pa do danes. Kdo ve kakšna duhovita elita stare Evrope je iskala ustvarjalnih moči v tem majhnem toda svetovno znanim zdravilišču. Ta kraj pač ne skriva v sebi samo tople vrele, čudovito naravno okolje, odlično podnebje in stare zgradbe, temveč zlasti in predvsem tisti duhovni fluidum, ki je nujen pogoj, da določeni kraj postane tako zelo privlačen. Več kot dva tisoč let že poznajo tople »Rimske vrele«, ki so temu kraju podelili ime in mu prinesli slavo.

Kar težko bi bilo napisati, kaj je za Rimske Toplice najbolj značilno, saj celo poznavalec vselej znova odkrije skrite lepote, ki ga presenetijo in prevzamejo. Glede na to naj bo tudi meni dovoljeno, da pustim zavzetenim le nekatere akorde, akorde neke veličastne melodije, kakor občutimo Rimske Toplice v njihovem enkratnem sozvočju naravnih lepot in prizadevanj človeka. Nihče ne bi smel zamuditi srečanja z Rimskimi Toplicami, še manj pa jih gluhi in slepi zapustiti.

Pritrđiti je treba turističnim delavcem, da je na Rimske Toplice padel prah preteklosti, in da bi bili potrebni vztrajni napori, da ta turistični biser zablesti v vsem svojem sijaju. Zato seveda obstajajo vsi pogoji. Zelo malo ljudi pri nas ve, da je v Rimskih Toplicah najzanimivejši park v Sloveniji, ki se ponša z orjaškim starim drevjem iz vseh kontinentov sveta. Med njimi najdemo častitljiva drevesa kalifornijskega mamutovca, čudovit primer libocedrusa, orjaške tulipanovce, kolaradsko, kavkaško in špansko jelko; pa tudi črn in sivi oreh, rdeče buk-

ve, čuge, tuje, tise, pa ciprese itd. Tudi najdebelejša in najstarejša omorika Slovenije raste v Rimskih Toplicah. S takšnim orjaškim drevjem se ne more pohvaliti niti Arboretum Volčji potok, kjer nekatere izmed zgoraj naštetih vrst drevja zaradi ostrejšega podnebnja sploh ne uspevajo. Tudi slovita bosanska smreka — omorika, je dokaz, da so to dragocenost, ki se je pri nas ohranila še izpred ledene dobe, cenili in občudovali tudi naši predniki v Sloveniji. Park kot prvovrstni primer vrtné arhitekture je v skladnem sozvočju z naravnim okoljem, ki je

Več kot utemeljeno je, da tudi Rimske Toplice začnejo hitreje utripati in se prilagajati turističnemu dinamizmu sodobnosti. Prva faza teh prizadevanj naj bi bila pretehtana rekonstrukcija parka, ki bo do svoje izvedbe terjala precej truda, še več pa uporne delovne vztrajnosti. Kakor vsi podobni objekti preteklosti, tako je tudi park v Rimskih Toplicah imel svoj parterni ali arhitektonski del, ki še najbolj kliče po ureditvi. Načrt predvideva terasasto ureditev tega dela parka, kjer bi nekdanje tipične vrste rastlin za takšne primere zamenjale barvite

STOLETNE SEKVOJE VZDOLŽ DELA RUSKE CESTE S POGLEDOM OD SOFIJINEGA DVORCA

polno livad, svetlih gajev in temnih gozdov ter smiselno prepređeno s potmi in sprehajališči. Tudi to je posebnost Rimskih Toplic, ki v Sloveniji nima primere. Z vseh pomembnejših točk se odpira vedutno bogastvo na razgibana področja doline Savinje in okoliških gričev. V bližini Rimskih Toplic so tudi slovita nahajališča redkih rastlin, zlasti svišča, (encijana), avriklja. Blagajevga volčina itd. Razen tega zveze z Rimskimi Toplicami postajajo vse tesnejše in solidnejše, avtomobilska cesta Šentilj—Nova Gorica pa bo ta zdraviliški kraj docela približala nekaterim velikim centrom srednje Evrope. Takrat bodo Rimske Toplice oddaljene na primer od Gradca le piclo uro in pol avtomobilske vožnje. Z modernizacijo cest pa se vse bolj manjšajo tudi razdalje v smeri Ljubljane, Zagreba in zavskega rudniškega področja.

mnogocvetne vrtnice. V svojem bistvu pa ureditev ohranja nekdanjo zasnovno tega področja, ki bo obogatena le s sodobnim likovnim materialom. Uresničenje načrta bi pomenilo veliko atrakcijo, saj bi se s tem zdravilišču vrnilo precejšnjo mero nekdanjega sijaja.

Turistično olepševalno društvo v mejah možnosti že urejuje bližnjo okolico, zlasti ob cesti Laško—Zidani most. Veliko napornega dela pa bo terjala rekonstrukcija obsežnega naravnega parka. Marsikje bo treba očistiti večje površine, da bodo posamična velika drevesa spet prišla do polne lepote veljave, marsikje pa bo seveda potrebno kaj dodati. Predvsem pa bi bilo treba nad vse budno paziti, da skladno naravno okolje ne bo utrpelo škode zaradi nepremišljenih gradenj, gozdnih

(Nadaljevanje na 7. strani)

IN JUTRI BO DOGOVOR Z „MEXOM“ IZMALIČEN?

(Nadaljevanje s 6. strani)

golosekov, spremembe zemljiških kategorij itd. Prav ta velikopotezna spreminjavnost med seboj usklajenih elementov, orjaška eksotična drevesa in gozdno okolje dajejo enkratno podobo Rimskim Toplicam, ki v nobenem primeru ne bi smela biti narušena ali celo uničena. Igriva menjava svetlobe in sence, slikovito jensko prelivanje barv in sočna zelenina trat, so oblike, ki očarajo še tako otopelega obiskovalca. Eksotična drevesa nas spominjajo na lepoto njihove domovine, kljub temu, da so si v tem čudovitem kraju že zdavnaj pridobila domovinsko pravico. Rimske Toplice pa bo moralo jutri ožarjati še večje število barvitih krasotic. Ob gozdnih robovih se bodo košatili rododendroni, na suhih prisojajah kitajski svibi, v sočni dolni parternega parka pa vrtnice in enoletno cvetje. Šele tedaj bodo Rimske Toplice polno zadihale in ujele utrip sodobnosti. Tega pa se je seveda treba stalno zavedati, saj takšen biser, ki bi ga v tujini v nebo povzdigovali, tudi pri nas ne sme ostati zaprašen in pozabljen.

V PRIHODNJI ŠTEVILKI BOMO KOT NADALJEVANJE OBJAVILI SE IDEJNI NAČRT Z OPISOM BODOČE UREDITVE PARTERNEGA PARKA PO ZAMISLI dipl. inž. MIHE OGOREVCA

GASILCI DOBILI AVTOCISTERNO

Za letošnji občinski praznik združen s proslavo 100-letnice obstoja Gasilskega društva Laško so laški gasilci prejeli novo avtociSterno. AvtociSterna je opremljena z vrsto sodobnih priključkov za uspešno uporabo pri požarih in drugih elementarnih nesrečah. Dobavila jo je Tovarna avtomobilov iz Maribora za ceno 181.906,00 dinarjev. Sredstva zanjo so prispevala Gasilsko društvo Laško, nekatere delovne organizacije in občinski proračun.

TUDI UPOKOJENCI PRIPRAVLJAJO IZLET

Letos so se upokojenci iz Rimskih Toplic odločili, da bodo 8. septembra krenili proti morju do Kopa, v Izo in Piran in nato še v Umag.

Prepričani smo, da se bodo upokojenci kakor vsako leto z zanimanjem udeležili tega izleta. Želimo jim, da bi jim bilo tudi vreme res naklonjeno.

V prejšnji številki smo s prispevkom »NOVE ODLOČITVE« izpod peresa ing. arh. Slavka Lešnika seznanili občane, da so teklili na pobudo direktorja trgovskega podjetja »MEX« iz Celja, ki je investitor objekta nove samopostrežne trgovine v Rimskih Toplicah, razgovori v tej smeri, da ne bi prišlo do rušenja nekdanjega hleva, ampak se naj bi hlev primerno preuredil in obnovil ter uporabil za prepotrebne skadiščne prostore.

Upoštevaajoč to potrebo je bilo med predstavniki trgovskega podjetja »MEX«, občino in Stanovanjskim podjetjem kot pooblaščenecem za urbanistično planiranje dogovorjeno, da se odstopi od prvotne zahteve za rušenje tega hleva pod pogoje, da »MEX« izpolni vse pogoje, kakor smo jih objavili v navedenem članku.

Danes že krožijo govorice in prejeli smo namige s strani občanov, da »MEX« ne misli izpolniti vseh postavljenih pogojev, ampak bo upošteval le nekatere (menda tiste, ki se mu izplačajo), ostale pa bo menda molče obšel in se tako izognil obveznostim in zagotovitvam, ki jih je ob razgovorih ponujal in na nje tudi pristal.

Da ne bo nobenih dvomov, ponatiskujemo pogoje iz prvega članka, ki Trgovskemu podjetju »MEX« nalagajo:

1. Objekt se ob trgovini skrajša za ca. 3 m.
2. Streha se zniža na višino slemen in obdrži enak naklon kot pri novi samopostrežbi.
3. Čelni elementi ostrejša in lesena obloga venca naj bo enaka kot pri samopostrežbi.
4. Strešna ploskev proti cesti II.

reda Laško—Zidani most je od slemen, ki tvori obojestranski napušča ca. 1 m, prirezana poševno k vogalom.

5. Obstoječe line se podaljšajo od venca do tal pritličja, v kletni etaži na severovzhodni fasadi (proti cesti II. reda) line lahko ostanejo, obstoječi balkon se odpravi, kletni obodni zid pa se obnovi v kikklopskem stilu.

6. Ob njem se uredi terasa za bife, ki mora obvezno biti zgrajena z nizkim parapetnim zidom iz naravnega kamna, vključno od tretje line iz smeri od trgovine. Obvezno je na omenjeni terasi ob nasipu zasaditi zeleno bariero.

7. Terasa mora biti ob trgovini dostopna na predvideno višjeležečo teraso ob bifeju in navzdol na plató pri samopostrežbi.

8. Dovoz do skladišnega objekta je po lokalni cesti Rimske Toplice—Šmarjeta, dovoz do kletnih prostorov pa s te ceste na južni strani objekta.

9. Okolje je treba prilagoditi projektu zunanje ureditve samopostrežne trgovine.

10. Fasada objekta naj bo temneje niansirana od samopostrežbe.

Kot smo že na začetku omenili, je možna adaptacija le pod naštetimi pogoji. Predvsem pa je glavni in edini pogoj ta, da investitor naštetu v celoti upošteva.

Občani, društva in organizacije Rimskih Toplic odločno zahtevajo, da »MEX« izpolni vse te pogoje, pristojni organi pa naj preprečijo izigravanje dogovora ter brez kakršnegakoli popuščanja poskrbijo za njegovo izvršitev, v nasprotnem primeru pa zahtevajo rušenje objekta, kakor je bilo o tem že odločeno v prvotni odločbi.

NOVI USPEHI PLAVALNE ŠOLE

»Naučimo čimveč otrok plavati!« je že dolga leta eno od osnovnih vodil telesnovzgojnega društva v Rimskih Toplicah. Nenehna skrb, da bi plavanje približali kar največjemu številu otrok, je prežeta z mislijo in težnjo, da je treba že otroke naučiti plavati ter s tem preprečevati možnosti utopitev, hkrati pa jim približati šport, ki ga lahko prištevamo med enega najbolj zdravih. Združuje namreč tri osnovne elemente za zdrav telesni razvoj: sonce, zrak in vodo.

Društvo za telesno vzgojo »Partizan« Rimske Toplice tudi letos ni opustilo dolgoletne prakse in ni izneverilo svojih pionirjev. V juliju letos je namreč društvo organiziralo 10-dnevni tečaj za neplavalce. V plavalno šolo se je vpisalo kar 25 pionirjev in pionirk. Ker vsi prijavljeni niso bili neplavalci, je delo po-

tekalo v dveh skupinah. V prvi skupini so bili res samo neplavalci, ki so si v tem prvem letu plavalne šole pridobili osnovno znanje o plavanju, v drugi skupini pa so bili polplavalci, ki so šolo obiskovali že lani, letos pa so svoje plavalne sposobnosti le še izpopolnili in večino od njih danes že lahko prištevamo med plavalce.

Plavalno šolo je društvo organiziralo na kopališču v Rimskih Toplicah. Šolanje je bilo brezplačno, saj plavalni učitelj za svoje delo ni zahteval plačila. Še prav posebna zahvala pa gre Turističnemu društvu Rimske Toplice, ki je na kopališču dovolilo izvedbo plavalne šole in za uporabo bazena niti od društva niti od udeležencev tečaja ni zahtevalo vstopnine, ampak je brezplačno nudilo na razpolago vse kopališke prostore.

Pavel Ajdnik

Letošnje letovanje otrok na morju

Kot vsako leto je tudi letos oskrbela letovanje socialno in zdravstveno šibkih otrok socialna služba občine Laško, prvič pa je organizirala letovanje otrok samoplačnikov tudi Občinska zveza prijateljev mladine Laško.

Otroci so letovali ob morju.

Socialna služba občine Laško je poslala letos v počitniško kolonijo v Rovinju, katero koristi skupno z občinama Slovenske Konjice in Smarje, vsega 112 šoloobveznih otrok. Od teh otrok je bilo 49 dečkov in 63 deklic v starosti od 8 do 16 let. Zdravniški pregledi otrok, ki so bili pred odhodom v kolonijo, so pokazali, da je od teh otrok 75 takih, ki

so obmorskega letovanja nujno potrebni. Ker so torej v Rovinju letovali predvsem otroci z zdravstvenimi indikacijami in pa takšni, ki so socialno ogroženi, so se krili stroški njihovega letovanja iz sredstev občinskega proračuna, delno pa s prispevkom, ki ga je letos prvič podelil sklad delavskega in kmečkega zavarovanja pri Komunalnem zavodu za socialno zavarovanje v Celju. 30 % teh sredstev je navedeni sklad namenil za zdravstveno letovanje predšolskih otrok. Ker obstoječa počitniška baza v Rovinju ni primerna za letovanje predšolskih otrok, se socialna služba občine Laško dogovarja z upravo okrevališča na Debelem rtiču, kjer naj bi konec avgusta letovalo nekaj predšolskih otrok iz naše občine. Kakor vsako leto bo tudi letos za letovanje otrok svojih delavcev-rudarjev prispeval svoj delež Rudnik rjavega premoga, ki ima za to izredno razumevanje.

Občinska zveza prijateljev mladine Laško je poslala na letovanje skupno 70 otrok, od tega 30 v Baško, kjer so letovali v počitniškem domu »Dane Šumenjak« Murska Sobota ter 40 otrok v Savudrijo v počitniški dom zavoda za letovanje Ljubljana. Sredstva za letovanje teh otrok so prispevali delno starši, delno nekatere delovne organizacije, delno pa so se črpala iz proračunskih sredstev občine. Ker so stroški tega letovanja sorazmerno visoki, še niso izdatki povsem poravnani in občinska zveza prijateljev mladine Laško se bo ponovno obrnila na delovne organizacije, ki doslej niso imele za rekreacijo naših otrok toliko posluha kot ostale.

Na splošno lahko ocenimo letošnje letovanje otrok kot zelo uspešno, saj je letovalo daleč večje število otrok kot lansko leto in vsi so se vrnili zagoreli in okrepljeni na svoje domove.

H. D.

GIBANJE PREBIVALSTVA V OBČINI

- REZEC Marija, (76), preužitkarica, Breze 42;
- ZAJC Jožefa, (52), gospodinja, Breze 46;
- ZORKO Jože, (77), kmet, Stari dvor 20;
- KLANSEK Jože, (87), kmet, Hotemež 26;
- MAJNAR Juri, (70), upokojenec, Radeče 216;
- TRKAJ Stanislav, (44), monter, Essen, (ZRN);
- TRKAJ Roselies, (34), Essen, (ZRN);
- SLAK Marija, (87), Obrežje pri Zidanem mostu 88;
- POHAR Martin, (64), Obrežje pri Zidanem mostu 64;
- VRTAČNIK Vida, (67), gospodinja, Lokavec 56;
- DEZELAK Jakob, (60), kmet, Velike Grahovše 29;
- SLOKAN Ana, (84), upokojenka, Lahovgraben 10;
- SPITALER Ferdinand, (74), kmet, Polana 57 — Bil je prvi predsednik Krajevnega narodnoosvobodilnega odbora Henina leta 1944;
- HARTMAN Branko, (24), strojevodja, Radeče 58;
- LIPOGLAVSEK Alojz, (22) pomočnik strojevodje, Radeče 172;
- VICIĆ Marija, (72), gospodinja, Radeče 92;
- FRECE Martin, (74), upokojenec, Veliko Širje 16;
- OGRINC Marija, (67), druž. upokojenka, Obrežje 2;
- KOS Anton, (92), upokojenec, Radeče 56;
- JEKOS Zofka (50), gospodinja, Vrholovo 39;
- JELENC Marija, (37), gospodinja, Dol pri Laškem 5.

RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE VETERINARSKÉ POSTAJE LAŠKO

ZA SEPTEMBER

V septembru 1970 bo dežurna služba Veterinarske postaje Laško poslovala po naslednjem razporedu:

1970	ZIVINOZDRAVNIK
6. 9.— 7. 9.	Dipl. vet. Kogovšek Jože, Laško
12. 9.—14. 9.	Dipl. vet. Vahtar Boris, Radeče
19. 9.—21. 9.	Dr. Malenšek Slavko, Laško
26. 9.—28. 9.	Dipl. vet. Kogovšek Jože, Laško

Dežurstvo v zgoraj navedenih dneh traja od 12. ure prvega dne do 7. ure zjutraj drugega dne.

Dežurni veterinar vrši umetno osemenjevanje v času dežurstva na poziv lastnika plemenice na določenem mestu.

V nujnih primerih lahko kličete na telefon št. 73-996 (dr. Malenšek Slavko).

ZDRAVSTVENI DOM CELJE RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE

ZA SEPTEMBER

V času od 1. 9. do 30. 9. 1970 bo dežurna služba zdravnikov in medicinskih sester za področje Laško in Rimske Toplice (od sobote popoldne do ponedeljka zjutraj tudi za območje Radeče) in k temu spadajoče okolice poslovala po naslednjem razporedu:

1970	Zdravnik	Medicinska sestra ali bolničarka
1. 9.— 6. 9.	Velikonja dr. Tone	Maroša Marija
7. 9.—13. 9.	Dolanc dr. Jože	Sölöši Helena
14. 9.—20. 9.	Velikonja dr. Tone	Turin Elizabeta
21. 9.—27. 9.	Pečar dr. Samo	Maroša Marija
28. 9.—30. 9.	Dolanc dr. Jože	Sölöši Helena

Potrebni obiski na domu naj se naročajo pri posameznih zdravnikih do 12. ure. Vsi bolniki in poškodovanci, ki jim je potrebna nujna zdravniška pomoč, naj se javljajo izven rednega delovnega časa dežurnim v ambulanti.

»Naše delo« izhaja mesečno — Izdaja Skupščina občine Laško — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Lev TICAR — Uredništvo in uprava: Laško 1, telefon 73-045, interna številka 4 in 6 - Cena za posamezno številko 1 din - Ziro račun pri Službi družbenega knjigovodstva, podružnica Laško št. 5071-637-56 — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 15. dne v mesecu — Nenaročenih rokopisov ne vračamo. Tisk in klišej GP Cetis Celje